Uczenie głębokie — zarys

Bartosz Hanc

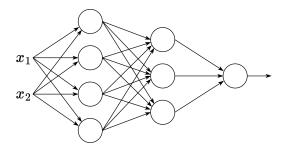
6 lutego 2025

1 Wprowadzenie

Historia sztucznych sieci neuronowych sięga lat 50. XX wieku, kiedy to Frank Rosenblatt zaproponował model perceptronu – prostej 3-warstwowej sieci, której zadaniem miało być rozpoznawanie znaków alfanumerycznych. Podstawową jednostką przetwarzającą w takiej sieci był neuron McCullocha–Pittsa, który realizował następujące przekształcenie $F: \mathbb{R}^n \mapsto \mathbb{R}$

$$F(\boldsymbol{x}) = \varphi\left(\boldsymbol{w}^{\mathsf{T}}\boldsymbol{x} + b\right) ,$$

gdzie $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n)$ określa sygnały wchodzące do neuronu, φ jest pewną nieliniową funkcję zwaną funkcja aktywacji, a \boldsymbol{w} i b to pewne parametry (zwane również wagami) określające, które z sygnałów mają być wzmocnione, a które osłabione. Perceptron jest zbudowany z wielu takich neuronów połączonych ze sobą. Neurony te są zorganizowane w warstwy, w obrębie których nie ma połączeń, natomiast między sąsiednimi warstwami neurony są połączone "każdy z każdym". Na Rysunku 1 przedstawiono schemat takiego prostego perceptronu wielowarstwowego. Strzałki pokazuja przepływ sygnałów w sieci, natomiast każdy wierzchołek reprezentuje odwzorowanie nieliniowe Fz właściwymi dla siebie wagami. Efektywnie perceptron wielowarstwowy realizuje więc pewne przekształcenie nieliniowe $\mathbb{R}^n \mapsto \mathbb{R}^m$.

Rysunek 1: Schemat prostego perceptronu wielowarstwowego realizującego odwzorowanie $\mathbb{R}^2 \mapsto \mathbb{R}$

Podany powyżej opis konstrukcji sztucznych sieci neuronowych, choć często przywoływany we wprowadzeniach, nie jest zbyt użyteczny w nowoczesnym

podejściu do uczenia głębokiego. Bardziej przydatnym sformułowaniem, czym właściwie są sieci neuronowe jest następująca definicja: sieć neuronowa to dowolny skierowany graf acykliczny, którego wierzchołki reprezentują dowolną sparametryzowaną funkcję o argumentach i wartościach tensorowych, a skierowane krawędzie reprezentują przepływ tych tensorów. Sieć neuronowa realizuje więc pewne przekształcenie wejściowych tensorów (przykładowo może to być 4-wymiarowy tensor reprezentujący zbiór kolorowych obrazków). Trening sieci neuronowej będzie polegał na takiej zmianie jej parametrów, aby sieć realizowała określone zadanie.

Pojęcie tensora w uczeniu maszynowym nie ma wiele wspólnego z tensorami używanymi w algebrze, czy w fizyce. W naszym kontekście tensor to po prostu wielowymiarowa tablica liczb. Standardowo w tym tekście tensory będziemy oznaczać literami wytłuszczonymi, np. \boldsymbol{A} , natomiast odnosząc się do ustalonego elementu tensora \boldsymbol{A} będziemy zapisywać $A_{\alpha_1,\ldots,\alpha_n}$ lub A_{α} , gdzie α będzie oznaczać wielowskaźnik $(\alpha_1,\ldots,\alpha_n)$.

Mamy więc graf skierowany posiadający N wierzchołków. Dla każdego wierzchołka $i \in [N]$ wprowadzimy następujące wielkości:

- \mathcal{N}_i zbiór następników, tj. wierzchołków $j \in [N]$, dla których istnieje krawędź skierowana (i, j),
- \mathcal{P}_i zbiór poprzedników, tj. wierzchołków $j \in [N]$, dla których istnieje krawędź skierowana (j,i),
- $F^{(i)}\left(\cdot; \boldsymbol{\theta}^{(i)}\right)$ funkcję tensorową realizowaną przez dany wierzchołek, sparametryzowaną przez $\boldsymbol{\theta}^{(i)}$,
- $v^{(i)}$ wartość funkcji $F^{(i)}$ przechowywaną aktualnie w wierzchołku (w szczególności może to być tzw. null \varnothing).

Obliczenie wartości $\boldsymbol{v}^{(i)}$ możemy wyrazić rekurencyjnie jako

$$oldsymbol{v}^{(i)} = oldsymbol{F}^{(i)} \left[\left(oldsymbol{v}^{(j)}
ight)_{j \in \mathscr{P}_i} ; oldsymbol{ heta}^{(i)}
ight] \,.$$

Jeśli teraz wartości \boldsymbol{v} będziemy obliczać w kolejności zwróconej przez sortowanie topologicznie wierzchołków grafu to przy propagacji sygnału w przód odwiedzimy każdy wierzchołek jedynie raz.

- 2 Funkcje straty
- 3 Metody optymalizacji
- 4 Wsteczna propagacja błędu
- 5 Inicjalizacja
- 6 Regularyzacja
- 7 Architektury
- 7.1 CNN
- 7.2 RBM
- 7.3 GAN
- 7.4 DDPM
- 7.5 Autoencoder
- 7.6 Transformer
- 8 Interpretowalność